

**ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

Приватного вищого навчального закладу
«Інститут психології і підприємництва»
протокол № 3 від 29.04 2021 р.

ВВЕДЕНО В ДІЮ

наказом в.о.ректора ПВНЗ «ІПП»

від «29» 04, 2021 р. № 21

В.о. ректора _____ О.В. Бабіна

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПОРЯДОК ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ
АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В ПРИВАТНОМУ ВИЩОМУ
НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ
«ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»**

м. Київ

1. ЗАЛГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про запобігання та виявлення академічного плагіату в Приватного вищого навчального закладу «Інститут психології і підприємництва» (далі – Положення) розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про освіту», Закону України «Про авторське право і суміжні права», Статуту Приватного вищого навчального закладу «Інститут психології і підприємництва» (далі інституту) та Кодексу академічної доброчесності Інституту психології та підприємництва.

1.2. Мета Положення:

- запобігання та виявлення плагіату у роботах наукових (наукових статтях, монографіях, дисертаціях, підручниках, навчальних виданнях наукових доповідях, статтях), науково-педагогічних, докторантів, аспірантів, працівників структурних підрозділів інституту;
- розвиток навичок коректної роботи з джерелами інформації та впровадження практики належного цитування;
- дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань;
- активізація самостійності та індивідуальності під час створення авторського твору й відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування.

1.3. Положення є складовою системи внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти.

2. Поняття плагіату і його форми

2.1. Академічний плагіат – це:

- видання виконаної іншим автором роботи за свою без внесення в неї жодних змін;
- відтворення в науковій роботі без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів) без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;
- внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформування речень, зміна порядку слів у них тощо) без належного оформлення цитування;
- відтворення наведених в іншому джерелі цитат із третіх джерел без посилання на безпосереднє джерело, з якого наведена цитата;
- відтворення в науковій роботі наведених в іншому джерелі експериментальних або інших наукових даних без посилання на того, хто саме здобув ці дані;
- представлення суміші власних і запозичених аргументів без належного оформлення цитування;
- парафраза – переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту; сутність парафрази полягає в заміні слів (знаків), фразеологічних зворотів або пропозицій у разі використання будь-якої авторської наукової праці (збереженої на електронних або паперових носіях, зокрема розміщеної в мережі Інтернет);
- компіляція – створення значного масиву тексту без поглибленого вивчення проблеми способом копіювання тексту з низки джерел без внесення в нього виправлень, з посиланням на авторів та маскуванням способом написання перехідних речень між скопійованими частинами тексту;
- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

2.2. Автор – фізична особа, творчою працею якої створено твір.

2.3. Твір – інформація, як результат наукової чи навчально-методичної діяльності конкретної особи (чи у співавторстві), представлена на паперових носіях або в електронному вигляді у мережі Інтернет чи оприлюднена на офіційному веб-сайті

університету (монографія, посібник, навчальне видання, стаття, препринт, автореферат, рукопис дисертації).

2.4. Цитата – порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого (оприлюдненого на офіційному веб-сайті) твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерело цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілишими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

3. Ознаки академічного плагіату

Різновиди академічного плагіату характеризує:

3.1. Одночасна наявність таких ознак:

– в іншому тексті є таке саме чи майже таке саме речення, як в оцінюваній науковій роботі (за винятком стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальноживаними);

– цей інший текст було створено раніше, ніж оцінювану наукову роботу (або інший текст автора оцінюваної наукової роботи, де є таке саме речення чи група речень);

– автор оцінюваної наукової роботи не посилається на цей інший текст або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині своєї роботи) так, що незрозуміло, якого саме речення оцінюваної наукової роботи стосується посилання.

3.2. Одночасна наявність таких ознак:

– в оцінюваній науковій роботі міститься відтворення (повністю або частково) тексту іншого автора (інших авторів) способом його перефразування чи довільного переказу обсягом до абзацу без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

– в оцінюваній науковій роботі міститься відтворення (повністю або частково) тексту іншого автора (інших авторів) способом його перефразування чи довільного переказу обсягом більше абзацу без бібліографічного та/або текстового посилання на автора (авторів) відтвореного тексту щонайменше один раз у кожному абзаці;

– відтворюваний текст було створено раніше, ніж оцінювану наукову роботу (або інший ідентичний за змістом текст автора оцінюваної наукової роботи).

3.3 Одночасна наявність таких ознак:

– в оцінюваній науковій роботі наведено п'ять або більше цитат із третіх джерел саме чи майже в такому вигляді (обсяг цитати, вступний текст до цитати), в якому вони наведені в іншому джерелі, без вказування на це інше джерело як джерело, з якого запозичені відповідні цитати;

– це джерело було створено раніше, ніж оцінювана наукова робота (або інший текст автора оцінюваної наукової роботи, де наведено такі самі цитати);

– автор не посилається на це джерело або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, що саме з цього джерела насправді взяті цитати з третіх джерел.

3.4. Одночасна наявність таких ознак:

– в іншому джерелі оприлюднені однакові експериментальні або інші наукові дані (крім загальновідомих) у вигляді тексту, таблиць, формул, рисунків чи графіків, які наведені в оцінюваній науковій роботі;

– це джерело було створено раніше, ніж оцінювана наукова робота (або інший текст автора роботи, де є таке саме речення чи група речень);

– автор не посилається на це джерело або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, що саме взято з нього.

4. Система запобігання та виявлення академічного плагіату

4.1. Система запобігання та виявлення академічного плагіату:

4.1.1. Ознайомлення учасниками освітнього процесу (науково-педагогічних працівників та здобувачами вищої освіти) зі змістом Кодексу академічної доброчесності ПВНЗ «ІПП» і підписання Декларації про академічну доброчесність.

4.1.2. На першому (бакалаврському) та другому (магістерському) рівнях вищої освіти:

4.1.2.9 Внесення до освітніх програм підготовки бакалаврів та магістрів тематичних лекцій (навчальних дисциплін) з академічної доброчесності та академічного письма.

4.1.2.2. Виконання навчальних завдань, проведення поточного та підсумкового контролю результатів навчання за допомогою самостійних (індивідуальних) форм роботи.

4.1.2.3. Переорієнтація на виконання курсових і дипломних робіт у вигляді проектів, що унеможливають плагіат.

4.1.2.4. Посилений контроль завідувачів кафедр, наукових керівників щодо правильного оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей.

4.1.2.5. Перевірка бакалаврських і магістерських робіт на предмет академічного плагіату.

4.1.3.2. Технічна перевірка щодо ознак академічного плагіату в дисертаційних дослідженнях, поданих до захисту.

4.1.3.3. Посилення вимогливості до рецензування статей, що надходять до редколегій, з погляду експертної та програмної перевірки поданих матеріалів на предмет академічного плагіату.

5. Порядок перевірки на академічний плагіат

5.1. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

- навчальні (курсів роботи (проекти), реферати тощо) та кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти ступенів «бакалавр», «магістр», науково-методичні праці (підручники, навчальні посібники, конспекти лекцій), монографії та інші роботи, що вимагають рекомендації Вченої ради інституту до видання, а також дистанційні курси;
- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-методичного спрямування (конференцій, семінарів, з'їздів, конгресів);
- дисертаційні роботи і автореферати на етапі представлення матеріалів робіт до апробації та для розгляду спеціалізованою радою, редакційною колегією або кафедрою.

5.2. Перевірка зазначених у п. 5.1. матеріалів за допомогою одного або декількох програмно-технічних засобів з визначенням унікальності роботи. При цьому використовується така орієнтовна шкала (у відсотках до загального об'єму матеріалу):

- висока унікальність – 90-100 %, робота допускається до захисту або/та опублікування;
- середня унікальність – 70-89,9 %, робота допускається до захисту або/та опублікування;
- низька унікальність – 51 – 69,9 %, робота потребує доопрацювання та повторної перевірки;
- дуже низька унікальність – 50,9 % і нижче, робота відхиляється без права

подальшого розгляду.

5.3. Перевірка документів на наявність плагіату проводиться для електронних варіантів, представлених у форматах: docx (Word 2010). Фотографії подаються у форматі JPEG (.jpg). Письмова робота вводиться повністю, починаючи з титульного аркушу і включно з додатками.

5.4. Результати перевірки на академічний плагіат оформлюються експертним висновком про перевірку на наявність академічного плагіату (Додаток 1) до Положення з подальшим допуском матеріалів до друку (захисту), відправку матеріалів на доопрацювання або відхилення без права подальшого розгляду.

5.5. Особа, яка виявила академічний плагіат (копіляцію) у творах, що є науковими роботами (монографія, підручник, навчальний посібник, стаття, тези, препринт, дисертація) службовою запискою повідомляє про це ректора інституту.

5.6. Викладач, який виявив академічний плагіат (копіляцію) у творах студентів (стаття, тези, препринт, магістерська (бакалаврська) робота, курсова робота, реферат, есе, тощо) попереджає про це автора, а у разі його незгоди – інформує службовою запискою завідувача своєї кафедри.

6. Академічна відповідальність за плагіат

6.1. Науково-педагогічні та наукові працівники, здобувачі освітньо-кваліфікаційних ступенів несуть особисту відповідальність за дотримання принципів академічної доброчесності.

6.1. Факт встановлення плагіату в академічних працях, а також кваліфікаційних роботах здобувачів беруть до уваги, обираючи на посаду науково-педагогічних та наукових працівників. Наслідки встановлення плагіату такі:

6.1.1. Заборона керувати підготовкою кваліфікаційних робіт здобувачів протягом двох років.

6.1.2. Вилучення цих робіт із переліку наукових та навчально-методичних публікацій.

6.1.3. Скасування рішення Спеціалізованої (постійнодіючої, разової) вченої ради про присудження наукового ступеня.

6.1.4. Позбавлення права брати участь у роботі спеціалізованих вчених рад строком на два роки науковому керівнику (консультанту), офіційним опонентам, які надали позитивні висновки про наукову роботу, та голові відповідної спеціалізованої вченої ради (якщо дисертація або наукова доповідь, у якій виявлено академічний плагіат, була захищена на спеціалізованій вченій раді, що постійно діє).

6.1.5. Скасування рішення Вченої ради про присудження вченого звання у разі виявлення академічного плагіату в академічних працях, які входили до переліку публікацій та на підставі яких було прийнято рішення про присвоєння вченого звання.

6.2. Факт виявлення плагіату в академічних текстах здобувачів різного освітньо-кваліфікаційного ступеня призводить до їхньої академічної відповідальності та можливості оскарження відповідно до законодавства, зокрема:

6.2.1. Відмови у присудженні наукового ступеня.

6.2.2. Заборони вважати публікації, у яких виявлено академічний плагіат, опублікованим результатом кваліфікаційної роботи.

6.2.3. Повторного проходження оцінювання знань (підготовки та захисту дипломного проекту або дипломної роботи, виконання контрольної роботи, складання іспиту або заліку тощо) або відповідного компонента освітньої програми.

6.2.4. Відрахування здобувача з Інституту.

7. Технічне, адміністративне та організаційне забезпечення системи виявлення академічного плагіату

7.1. Інститут використовує систему виявлення текстових збігів / ідентичності / схожості.

7.2. Система виявлення текстових збігів / ідентичності / схожості має відповідати таким характеристикам:

– можливість спільної роботи всіх науково-педагогічних та наукових працівників Інституту в одному обліковому записі (акаунті);

– наявність легкого, зручного та інформативного інтерфейсу користувача;

– використання системного та комплексного підходу;

– забезпечення можливості між інститутської перевірки в базах файлів, які зберігаються на серверах, що належать іншим інститутам/університетам, за умови конфіденційного доступу та дотримання прав на інтелектуальну власність;

– забезпечення швидкої та якісної перевірки текстів на наявність ознак плагіату або приховування плагіату;

– перевірка в максимальній кількості баз, репозитаріїв, за допомогою пошукового індексу;

– виявлення найбільш поширених методів приховування ідентичності тексту (заміна літер та символів одного алфавіту на літери та символи інших алфавітів, підстановка прихованих символів тощо);

– забезпечення конфіденційності та безпечної роботи всіх користувачів;

– автоматична робота щодо визначення цитування та посилань;

– можливість роботи з різними мовами.

7.3. Адміністратора системи виявлення текстових збігів / ідентичності / схожості призначає ректор Інституту своїм наказом. Функції адміністратора регламентує окрема інструкція. Адміністратор уповноважений створювати облікові записи для осіб, відповідальних за роботу із системою.

7.4. Осіб, відповідальних за роботу із системою на рівні інституту, призначає ректор своїм наказом.

7.5. Загальна схема пошуку ознак плагіату за допомогою відповідної системи виявлення текстових збігів / ідентичності / схожості має складатися з таких етапів:

7.5.1. Відповідальна особа завантажує електронний варіант роботи в систему.

7.5.2. Система виявлення текстових збігів / ідентичності / схожості перевіряє роботу та формує звіт подібності.

7.5.3. Звіт подібності передають для аналізу та прийняття рішення на розгляд завідувачу випускаючої кафедри.

7.5.4. У разі незгоди з висновком завідувача кафедри, відносно якої розглядається питання щодо порушення академічної доброчесності, має право оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності в установленому порядку.

7.5.5. Після схвального відгуку Ради з академічної доброчесності, зафіксованого в установленому порядку, робота завантажується до депозитарію наукових та академічних робіт Університету.

8. Порядок подання апеляції та її розгляд

8.1. У разі незгоди з результатами перевірки автор (автори) роботи, що перевірялася, має право на апеляцію.

8.2. Апеляція подається особисто автором (авторами) роботи на ім'я ректора у

триденний термін після оголошення результатів перевірки.

8.3. У разі надходження апеляції, за наказом (дорученням) ректора створюється комісія для розгляду апеляції.

8.4. Комісія за фактами академічного плагіату також може створюватися за наказом (дорученням) ректора як з ініціативи працівників інституту, так і за заявами сторонніх осіб, а також дорученнями Міністерства освіти і науки України, відповідних державних установ.

8.5. Персональний склад членів комісій формується з досвідчених та авторитетних науково-педагогічних працівників інституту. До складу комісії можуть включатися, за їх згодою, інші особи, які не є працівниками університету. При розгляді апеляцій на результати перевірки навчальних та кваліфікаційних робіт студентів і здобувачів вищої освіти ступеня «бакалавр», «магістр» до складу комісії залучається представник органу студентського самоврядування.

8.6. Апеляція розглядається апеляційною комісією у тижневий термін з наступного дня після виходу наказу (доручення) ректора про створення апеляційної комісії, якщо інший термін не зазначено в наказі (дорученні). Висновки апеляційної комісії оформлюються відповідним протоколом.

8.7. За результатами засідання апеляційна комісія формує висновки, які підписує голова апеляційної комісії, її члени та заявник, зазначаючи «З висновками апеляційної комісії погоджуюсь». Висновки апеляційної комісії щодо академічного плагіату (компіляцій) у творах здобувачів вищої освіти зберігаються у деканатах, у творах науково-педагогічних працівників в науковому відділі.

ЗАТВЕРДЖЕНО

В.о. ректора ПВНЗ «ІПП»

_____ .В. Бабіна

« ___ » _____ 2021р

ЕКСПЕРТНИЙ ВИСНОВОК

про перевірку на наявність академічного плагіату

Комісія з виявлення та запобігання академічного плагіату в інституті створена наказом ректора № від _____ 20 __ року, перевіривши роботу *ППП автора* на тему: “”, прийшла до наступного висновку: _____ станом на _____. (дата перевірки роботи) Голова Комісії з виявлення та запобігання академічного плагіату в інституті.

Голова Комісії з виявлення та запобігання
академічного плагіату в інституті